Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B DECIZIA REPREZENTANȚILOR GUVERNELOR STATELOR MEMBRE REUNIȚI ÎN CONSILIU

din 27 februarie 2002

cu privire la consecințele financiare ale expirării Tratatului CECO și la Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel

(2002/234/CECO)

(JO L 79, 22.3.2002, p. 42)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►A1	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

DECIZIA REPREZENTANȚILOR GUVERNELOR STATELOR MEMBRE REUNIȚI ÎN CONSILIU

din 27 februarie 2002

cu privire la consecințele financiare ale expirării Tratatului CECO și la Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel

(2002/234/CECO)

REPREZENTANȚII GUVERNELOR STATELOR MEMBRE ALE COMUNITĂȚILOR EUROPENE REUNIȚI ÎN CONSILIU,

întrucât:

(1) Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) expiră la 23 iulie 2002, iar fondurile CECO vor reveni statelor membre.

(2) Obiectivul final declarat de statele membre este transferul către Comunitatea Europeană (CE) a fondurilor CECO și crearea unui fond comun de cercetare în sectoarele legate de industriile cărbunelui și oțelului. Se face trimitere la rezoluția Consiliului European reunit la Amsterdam la 16 iunie 1997 și la rezoluțiile adoptate de Consiliu și reprezentanții guvernelor statelor membre la 20 iulie 1998 și la 21 iunie 1999. Statele membre continuă să urmărească acest obiectiv.

(3) Pentru a garanta, cu titlu provizoriu și în așteptarea transferului, o gestionare adecvată a activelor și pasivelor CECO începând de la 24 iulie 2002, Comisiei ar trebui să i se încredințeze sarcina de a administra aceste fonduri. O diminuare a fondurilor în timpul acestei gestiuni provizorii nu antrenează răspunderi suplimentare din partea statelor membre.

(4) În contextul transferului fondurilor către CE, Comisia a propus să gestioneze fondurile CECO în conformitate cu norme speciale. În esență, aceste norme ar trebuie aplicate și în ceea ce privește prezenta decizie, asigurându-se astfel coerența necesară fără a afecta caracterul interguvernamental al prezentei decizii.

(5) Parlamentul European a fost consultat în privința normelor speciale care trebuie aplicate.

(6) Având în vedere faptul că gestionarea cu succes a activelor CECO necesită încrederea agenților economici, rezultată, *inter alia*, din previzibilitatea pe termen lung a situației juridice.

(7) Prin urmare, este necesar să se prevadă gestionarea provizorie a fondurilor CECO în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii,

DECID:

Articolul 1

(1) Comisia gestionează, în numele statelor membre, toate activele și pasivele CECO existente la 23 iulie 2002, începând de la 24 iulie 2002.

(2) Se consideră că valoarea netă a acestor active și pasive, așa cum apar în bilanțul CECO la 23 iulie 2002, sub rezerva creșterilor sau diminuărilor care pot decurge din operațiunile de lichidare, constituie active destinate cercetării în sectoarele legate de industriile cărbunelui și oțelului, fiind denumite „CECO în lichidare”. După încheierea lichidării, activele sunt denumite „active ale Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel”.

(3) Veniturile obținute din aceste active, denumite „Fond de cercetare pentru cărbune și oțel”, sunt utilizate exclusiv pentru cercetarea în sectoarele legate de industria cărbunelui și a oțelului în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii și cu actele adoptate pe baza acesteia.

▼B

Articolul 2

Dispozițiile anexelor I, II și III fac parte integrantă din prezenta decizie.

Articolul 3

În afara cazului în care prezenta decizie prevede altfel, dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene se aplică *mutatis mutandis* activităților desfășurate de Comisie în conformitate cu prezenta decizie.

Articolul 4

Prezenta decizie se aplică de la 24 iulie 2002 și încetează să se aplice de la data la care activele și pasivele fondului CECO sunt transferate Comunității Europene.

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

▼B

ANEXA I

Măsuri necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii

Punctul 1

1. Comisia este însărcinată cu lichidarea operațiunilor financiare ale Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului care sunt încă în derulare în momentul expirării Tratatului CECO. În cazul în care un debitor al CECO nu își îndeplinește obligațiile financiare în timpul perioadei de lichidare, pierderea rezultată se impută la început din capitalul existent și apoi din veniturile anului în curs. Înainte de anularea unei creanțe față de un debitor al CECO care nu și-a îndeplinit obligațiile financiare, Comisia epuizează toate căile de soluționare, inclusiv apelarea la garanții (ipoteci, cauțiuni, garanții bancare și altele). Comisia își rezervă dreptul de a apela la toate acțiunile posibile în cazul în care debitorul devine din nou solvabil.

2. Lichidarea se efectuează în conformitate cu normele și procedurile aplicabile acestor operațiuni, instituțiile comunitare beneficiind de competențele și prerogativele existente prevăzute de Tratatul CECO și de legislația secundară în vigoare la 23 iulie 2002.

Punctul 2

Comisia gestionează activele astfel încât să asigure o rentabilitate pe termen lung. Investiția cu active lichide trebuie să aibă ca obiectiv obținerea randamentului maxim în condiții de securitate.

Punctul 3

1. În fiecare an se întocmesc un cont de profit și pierderi, un bilanț și un raport financiar care să prezinte, separat de celelalte operațiuni financiare restante ale Comunităților, operațiunile de lichidare prevăzute la punctul 1 și tranzacțiile investiționale prevăzute la punctul 2. Rapoartele financiare se anexează documentelor financiare întocmite anual de Comisie conform articolului 275 din Tratatul CE și Regulamentului financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene.

2. Competențele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Curții de Conturi cu privire la controlul și descărcarea gestiunii, definite în Tratatul de instituire a Comunității Europene și în Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, se aplică prin analogie operațiunilor menționate la punctul 3 alineatul (1).

Punctul 4

1. Veniturile nete obținute din investițiile prevăzute la punctul 2 reprezintă venituri în bugetul general al Uniunii Europene. Aceste venituri se alocă pentru un scop specific, și anume finanțarea proiectelor de cercetare din sectoarele legate de industria cărbunelui și a oțelului care nu sunt cuprinse în Programul-cadru de cercetare. Ele constituie Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel și sunt gestionate de Comisie.

2. Veniturile menționate la punctul 4 alineatul (1) se repartizează astfel: 27,2 % pentru cercetarea privind cărbunele și 72,8 % pentru cercetarea privind oțelul. Dacă este cazul, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, modifică defalcarea sumelor între cercetare în sectorul cărbunelui și cea din sectorul oțelului.

3. Veniturile neutilizate și creditele rezultate din aceste venituri disponibile la data de 31 decembrie a unui an se reportează din oficiu pentru anul următor. Aceste credite nu pot fi transferate la alte capitole din buget.

4. Creditele bugetare corespunzătoare anulării angajamentelor se anulează din oficiu la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar. Provizioanele pentru angajamentele eliberate în urma acestor anulări se înregistrează în bilanț și în contul de profit și pierderi prevăzute la punctul 3 alineatul (1) și revin, în primă instanță, la activele CECO aflate în lichidare și ulterior, după încheierea lichidării, la activele Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel. Sumele recuperate se înregistrează în mod similar în bilanț și în contul de profitierderi.

▼B

Punctul 5

1. Veniturile nete disponibile pentru finanțarea proiectelor de cercetare în anul n + 2 se înregistrează în bilanțul CECO în lichidare al anului n și, după încheierea lichidării, în bilanțul Activelor Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel.

2. Pentru a reduce la minimum fluctuațiile fondurilor de cercetare, cauzate de fluctuațiile piețelor financiare, se efectuează o uniformizare și se prevede un provizion pentru cheltuieli neprevăzute. Detaliile calculelor efectuate pentru uniformizare și stabilirea nivelului provizionului pentru cheltuieli neprevăzute sunt incluse în programul la prezenta anexă.

Punctul 6

Cheltuielile administrative rezultate din operațiunile de lichidare, de investiții și de gestionare menționate în prezenta decizie și corespunzătoare cheltuielilor prevăzute în articolul 20 din Tratatul de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene din 8 aprilie 1965, a căror sumă a fost ajustată de Decizia Consiliului din 21 noiembrie 1977, sunt efectuate de Comisie prin plata unei sume globale anuale de 3,3 milioane EUR *pro rata temporis*, transferată bugetului general al Uniunii Europene din rezerva de capital a fondului.

Punctul 7

Comisia stabilește valoarea activelor și pasivelor CECO într-un bilanț încheiat la 23 iulie 2002.

▼B

Program la Anexa I

Proceduri necesare pentru determinarea sumei din veniturile nete care urmează să fie alocate Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel

1. INTRODUCERE

Venitul net care poate fi utilizat pentru finanțarea proiectelor de cercetare corespunde rezultatului net anual al CECO în lichidare și, ulterior, rezultatului net anual al activelor Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel. Metoda utilizată constă în determinarea finanțării cercetării pentru cărbune și oțel pentru anul n + 2 la încheierea bilanțului pentru anul n, luându-se în calcul jumătate din creșterea sau diminuarea rezultatului net față de ultimul nivel de finanțare adoptat pentru cercetarea în sectoarele cărbunelui și oțelului.

2. DEFINIȚII

n: an de referință

R_n: rezultat net pentru anul n

P_n: provizion pentru cheltuieli neprevăzute pentru anul n

D_{n+1}: alocație pentru cercetare pentru anul n + 1 (stabilită la elaborarea bilanțului pentru anul n – 1)

D_{n+2}: alocație pentru cercetare pentru anul n + 2

3. ALGORITMI UTILIZAȚI

Algoritmii utilizați pentru stabilirea nivelului provizionului pentru cheltuieli neprevăzute și a alocațiilor pentru cercetare pentru anul n + 2, care vor figura în bilanțul anului n, sunt următorii:

3.1. Nivelul provizionului pentru cheltuieli neprevăzute:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Alocațiile pentru cercetare pentru anul n + 2 (rotunjite în plus sau în minus până la suta de mii de euro cea mai apropiată. În cazul în care calculul dă un rezultat exact la jumătate, alocația se rotunjește în plus, până la suta de mii de euro cea mai apropiată):

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

Dacă este cazul, suma necesară pentru rotunjirea în plus (sau suma rămasă din rotunjirea în minus) se ia din (se returnează la) provizionul pentru cheltuieli neprevăzute.

▼B

ANEXA II

Linii directoare financiare multianuale pentru gestionarea activelor CECO în lichidare și, după încheierea lichidării, a activelor Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel

Punctul 1

Liniile directoare financiare multianuale pentru gestionarea activelor CECO în lichidare și, după încheierea lichidării, a activelor Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel (denumite în continuare „linii directoare financiare”) sunt stabilite în programul la prezenta anexă.

Punctul 2

Liniile directoare financiare se revizuiesc sau se completează, dacă este cazul, o dată la cinci ani, prima perioadă încheindu-se la 31 decembrie 2007. În acest scop, și cel târziu în primul semestru al ultimului an din fiecare perioadă de cinci ani, Comisia reevaluează operațiunea și eficiența liniilor directoare financiare și propune eventualele modificări necesare.

În cazul în care consideră că este necesar, Comisia poate efectua această reevaluare și poate prezenta Consiliului propuneri de modificări înainte de expirarea perioadei de cinci ani.

▼B

Program la Anexa II

Linii directoare financiare pentru gestionarea activelor CECO în lichidare și, după încheierea lichidării, a activelor Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel

1. UTILIZAREA FONDURILOR

(a) Activele CECO în lichidare, inclusiv portofoliul de credite și investițiile, se utilizează așa cum se consideră necesar pentru îndeplinirea obligațiilor restante ale CECO, în ceea ce privește împrumuturile scadente, angajamentele rezultate din bugetele operaționale anterioare și obligațiile care nu pot fi prevăzute.

(b) În măsura în care activele CECO în lichidare nu sunt necesare pentru îndeplinirea obligațiilor menționate la litera (a), ele sunt investite pentru a se obține veniturile care urmează să fie utilizate pentru finanțarea continuării cercetării în sectoarele legate de industriile cărbunelui și oțelului.

(c) Activele Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel se investesc în așa fel încât să producă venit care să fie utilizat pentru a finanța continuarea cercetării în sectoarele legate de industriile cărbunelui și oțelului.

2. ALOCAREA ACTIVELOR

În temeiul punctului 1, Comisia va repartiza activele între următoarele trei categorii:

(a) rezerve necesare pentru a furniza o garanție creditorilor CECO că toate împrumuturile scadente și dobânzile aferente vor fi rambursate integral la scadență, permițând astfel debitorului să-și mențină categoria „AAA” sau echivalentul acesteia;

(b) fonduri necesare pentru a garanta plata tuturor sumelor aangajate legal conform bugetului operațional al CECO înainte de expirarea Tratatului CECO;

(c) în măsura în care fondurile nu mai sunt necesare în scopurile menționate anterior (fie în urma rambursării împrumuturilor sau a plății dobânzilor fără apelarea la rezerve, fie în urma eventualei anulări a obligațiilor bugetare), aceste fonduri sunt alocate categoriilor de investiții.

3. CATEGORII DE INVESTIȚII

Activele menționate la punctul 2 se investesc astfel încât să asigure faptul că fondurile sunt disponibile în caz de nevoie, în același timp obținându-se veniturile cele mai mari și menținând un grad înalt de securitate și stabilitate pe termen lung.

(a) Pentru îndeplinirea acestor obiective, sunt permise investiții doar în următoarele categorii:

(i) depozite la termen la bănci autorizate;

(ii) instrumentele de pe piața monetară, cu scadență finală mai mică de un an, emise de bănci autorizate sau de alte categorii de emitenți autorizați;

(iii) obligațiuni cu rate fixe și variabile, cu scadență de maximum 10 ani, cu condiția ca acestea să fie emise de una din categoriile de emitenți autorizați;

(iv) participații la un fond de plasament colectiv, cu condiția ca aceste investiții să se limiteze la fonduri al căror scop este acela de a reflecta performanța unui indice financiar și doar pentru investițiile menționate la punctul 2 litera (c).

(b) În ceea ce privește categoriile de active enumerate la litera (a), Comisia poate apela, de asemenea, la următoarele operațiuni:

(i) operațiuni de reachiziționare și de cesiune, cu condiția ca partenerii contractuali să fie autorizați pentru acest tip de tranzacții și cu condiția ca:

— titlurile deținute conform acestor contracte să nu poată fi revândute altor părți decât partenerilor contractanți înainte de terminarea contractului și

▼B

— Comisia să poată răscumpăra titlurile pe care le-a vândut la terminarea contractului;

(ii) operațiuni de împrumutare a obligațiunilor, însă doar conform condițiilor și procedurilor prevăzute de sistemele de compensare recunoscute precum CLEARSTREAM și EUROCLEAR sau prevăzute de marile instituții financiare specializate în acest tip de operațiuni, sub rezerva normelor prudențiale considerate echivalente cu normele comunitare.

(c) Partenerii contractuali „autorizați", în sensul prezentelor linii directoare, sunt cei selectați de Comisie conform normelor și procedurilor menționate la punctul 7.

4. PLAFOANE DE INVESTIȚII

(a) Investițiile se limitează la următoarele sume:

(i) pentru obligațiunile emise sau garantate de statele membre sau de instituții ale Uniunii, 250 milioane EUR pentru fiecare stat membru sau instituție;

(ii) pentru obligațiunile emise sau garantate de alți debitori suverani sau supranaționali, cu un grad de solvabilitate estimat de cel puțin „AA-" sau echivalentul său, 100 milioane EUR per emitent sau girant;

(iii) pentru depozitele la o bancă autorizată și/sau pentru instrumentele sale monetare, suma cea mai mică dintre 100 milioane EUR per bancă sau 5 % din fondurile proprii ale băncii;

(iv) pentru obligațiunile emitenților privați cu un grad de solvabilitate estimat de cel puțin „AAA" sau echivalentul său, 50 milioane EUR per emitent;

(v) pentru obligațiunile emitenților privați cu un grad de solvabilitate estimat de cel puțin „AA-" sau echivalentul său, 25 milioane EUR per emitent;

(vi) pentru acțiuni la un fond de plasament colectiv un grad de solvabilitate estimat de cel puțin „AA-" sau echivalentul său, 25 milioane EUR pentru fiecare astfel de structură.

(b) Investițiile într-o singură emisiune de obligațiuni în cadrul limitelor specificate la litera (a) anterioară nu depășesc 20 % din valoarea totală a emisiunii respective.

(c) Investițiile la un singur partener contractual în cadrul limitelor specificate la litera (a) anterioară, cumulate între instrumente dacă este cazul, nu depășesc 20 % din activele totale.

(d) Gradele de solvabilitate menționate în prezentele linii directoare sunt cele aplicate de cel puțin una din marile agenții internaționale de rating, în sensul general.

5. TRANSFER LA BUGETUL UNIUNII EUROPENE

Veniturile nete se impută bugetului general al Uniunii Europene ca venituri alocate și vor fi transferate de la CECO în lichidare și, după încheierea lichidării, de la activele Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel în funcție de nevoi, pentru a îndeplini obligațiile liniei bugetare destinate programelor de cercetare pentru sectoarele legate de industriile cărbunelui și oțelului.

6. CONTABILITATE

Gestionarea fondurilor se înregistrează în contul anual de profit și pierderi și în bilanțul anual stabilite pentru CECO în lichidare și, după încheierea lichidării, pentru Activele Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel. Aceste operațiuni se efectuează pe baza principiilor general acceptate ale contabilității, similare celor prevăzute pentru CECO, în special a patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale unor forme de societăți [1] și Directiva 86/635/CEE a Consiliului

[1] JO L 222, 14.8.1978, p. 11. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/65/CE (JO L 283, 27.10.2001, p. 28).

▼B

din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare ([1]). Conturile vor fi aprobate de Comisie și examinate de Curtea de Conturi. Comisia apelează la societăți externe pentru efectuarea auditului anual al conturilor sale.

7. PROCEDURI DE GESTIONARE

Comisia efectuează, pentru CECO în lichidare și, după încheierea lichidării, pentru activele Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel, operațiunile de gestionare menționate anterior în conformitate cu prezentele linii directoare și cu normele interne și procedurile în vigoare pentru CECO la momentul dizolvării sale sau modificate ulterior.

O dată la trei luni, se întocmește și se trimite statelor membre un raport detaliat privind operațiunile de gestionare efectuate în temeiul prezentelor linii directoare.

([1]) JO L 372, 31.12.1986, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/65/CE.

▼B

ANEXA III

Linii directoare tehnice multianuale pentru programul de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel

Punctul 1

Liniile directoare tehnice multianuale pentru programul de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel (denumite în continuare „linii directoare”) sunt stabilite în programul la prezenta anexă.

Punctul 2

Liniile directoare tehnice se revizuiesc sau se completează, dacă este cazul, o dată la cinci ani, prima perioadă încheindu-se la 31 decembrie 2007. În acest scop și cel târziu în primul semestru al ultimului an din fiecare perioadă de cinci ani, Comisia reevaluează operațiunea și eficiența liniilor directoare tehnice și propune eventualele modificări.

În cazul în care consideră că este necesar, Comisia poate efectua această reevaluare și poate prezenta Consiliului propuneri de modificări necesare, înainte de expirarea perioadei de cinci ani.

▼B

Program la Anexa III

Linii directoare tehnice pentru programul de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel

1. PROGRAM

1.1. Obiective

În continuarea programelor de cercetare și de dezvoltare tehnică ale Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului în sectoarele cărbunelui și oțelului („programe de CDT ale CECO”) și în cadrul dezvoltării durabile, se instituie un program de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel (denumit în continuare „program”). Obiectivul programului este acela de a sprijini competitivitatea sectoarelor comunitare legate de industriile cărbunelui și oțelului. Programul este în acord cu obiectivele științifice, tehnologice și politice ale Uniunii Europene și completează activitățile desfășurate în statele membre și în cadrul programelor comunitare de cercetare existente, precum programul-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnică și demonstrativ (denumit în continuare „programul-cadru de cercetare”). Se încurajează coordonarea, complementaritatea și sinergia între aceste programe, precum și schimbul de informații între proiectele finanțate în cadrul prezentului program și cele care beneficiază de finanțare în cadrul programului-cadru de cercetare.

1.2. Principii fundamentale

Programul asigură sprijin financiar pentru proiectele, măsurile aferente și alte acțiuni admisibile definite la punctul 1.5 prin promovarea cooperării între întreprinderi, centre de cercetare și universități. Programul se aplică proceselor de producție, utilizării și conservării resurselor, ameliorărilor în ceea ce privește mediul înconjurător și securității la locul de muncă în sectoarele legate de industria cărbunelui și cea a oțelului.

Termenii „cărbune” și „oțel” sunt definiți în apendicele A.

1.3. Domeniu

Prezentele linii directoare descriu structura, gestionarea și punerea în aplicare a programului, conținutul și prioritățile sale științifice și tehnice în complementaritate cu alte programe de cercetare existente și expun modalitățile de participare.

Prezentele linii directoare includ apelul la propuneri de program descris la punctul 3.1 și prioritățile științifice/tehnice și socio-economice descrise în apendicele B și C, pe care Comisia le poate modifica în conformitate cu procedura descrisă la punctul 2.1.

1.4. Participare

1.4.1. *State membre*

Întreprinderile, institutele de cercetare sau persoanele fizice stabilite pe teritoriul unui stat membru pot participa la program și pot solicita sprijin financiar cu condiția să-și propună desfășurarea unei activități de CDT sau să poată contribui în mod semnificativ la o astfel de activitate.

1.4.2. *State candidate la aderare*

Întreprinderile, institutele de cercetare sau persoanele fizice din statele candidate la aderare au dreptul de a participa fără să beneficieze de contribuții financiare în cadrul programului, în afara cazului în care se prevede altfel în acordurile europene relevante sau protocoalele lor adiționale sau în deciziile diferitelor Consilii de asociere.

1.4.3. *Țări terțe*

Întreprinderile, institutele de cercetare sau persoanele fizice din țări terțe au dreptul de a participa pe baza proiectelor individuale fără să beneficieze de contribuții financiare în cadrul programului, cu condiția ca această participare să fie în interesul Comunității.

▼B

1.5. Proiecte, măsuri aferente și alte acțiuni admisibile

Pot beneficia de finanțare în cadrul programului proiectele de cercetare, proiectele pilot și proiectele demonstrative, măsurile aferente, acțiunile de sprijin și acțiunile pregătitoare.

Un *proiect de cercetare* vizează efectuarea de lucrări de studiu și experimentale cu scopul de a obține noi cunoștințe care să faciliteze realizarea unor obiective concrete specifice, precum crearea sau dezvoltarea de produse, de procese de producție sau de servicii.

Un *proiect pilot* se caracterizează prin construirea, exploatarea și dezvoltarea unei instalații sau a unei părți importante a unei instalații la o scară suficientă și care utilizează componente suficient de mari în vederea examinării posibilității de punere în practică a rezultatelor teoretice și de laborator și/sau în vederea creșterii fiabilității datelor tehnice și economice necesare pentru trecerea la stadiul demonstrativ și, în anumite cazuri, la stadiul industrial și/sau comercial.

Un *proiect demonstrativ* se caracterizează prin construirea și/sau exploatarea unei instalații la scară industrială sau a unei părți importante a unei instalații la scară industrială cu scopul de a asambla toate datele tehnice și economice necesare pentru trecerea la stadiul de exploatare industrială și/sau comercială a tehnologiei cu riscuri minime.

Măsurile aferente se referă la promovarea utilizării cunoștințelor dobândite, regruparea proiectelor, difuzarea rezultatelor și încurajarea formării și mobilității cercetătorilor în ceea ce privește proiectele finanțate în cadrul programului.

Acțiunile de sprijin și acțiunile pregătitoare sunt cele care favorizează gestionarea corectă și eficientă a programului, precum monitorizarea periodică și evaluarea menționate la punctul 4, studiile sau organizarea de reuniuni pe temele proiectelor finanțate în cadrul programului.

2. GESTIONAREA PROGRAMULUI

Programul este gestionat de Comisie. Se instituie comitetul și grupurile următoare pentru a asista Comisia:

(a) Comitetul pentru cărbune și oțel descris la punctul 2.1;

(b) Grupurile consultative pentru cărbune și oțel descrise la punctul 2.2;

(c) Grupurile tehnice pentru cărbune și oțel descrise la punctul 2.3.

2.1. Comitetul pentru cărbune și oțel

2.1.1. Comisia este asistată de Comitetul pentru cărbune și oțel (denumit în continuare „comitetul”). Articolele 4 și 7 din Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ([1]) se aplică prin analogie. Perioada prevăzută în articolul 4 alineatul (3) din decizia menționată anterior se fixează la trei luni.

2.1.2. Comitetul poate examina orice problemă ridicată de președintele său, fie la inițiativa acestuia din urmă, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

2.1.3. Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

2.1.4. Următoarele probleme se decid în conformitate cu procedura prevăzută la punctul 2.1.1:

(a) alocarea fondurilor proiectelor individuale, în conformitate cu punctul 3.3 alineatul (3);

(b) stabilirea caietului de sarcini pentru monitorizarea și evaluarea programului menționate la punctul 4;

(c) orice modificare a apendicelor B și C la prezentele linii directoare;

(d) orice alte probleme referitoare la program.

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

2.1.5. Comisia furnizează comitetului informații privind programul în ansamblul său, privind evoluția tuturor acțiunilor de CDT finanțate și efectul real și anticipat al acestora.

2.2. Grupurile consultative pentru cărbune și oțel

Grupurile consultative pentru cărbune și oțel (denumite în continuare „grupurile consultative") sunt grupuri consultative tehnice independente instituite pentru a asista Comisia. Pentru aspectele CDT referitoare la cărbune și oțel, fiecare grup consultativ emite avize în ceea ce privește:

(a) derularea în ansamblu a programului, prioritățile enumerate în apendicele B și C, inclusiv orice modificări, dosarele cu informații menționate la punctul 3.1 și liniile directoare viitoare;

(b) coerența și eventuala suprapunere cu alte programe de CDT la nivel comunitar și național;

(c) stabilirea principiilor directoare pentru monitorizarea proiectelor de CDT;

(d) lucrările efectuate pe proiecte specifice;

(e) definirea priorităților pe termen scurt ale programului, în conformitate cu apendicele B și C;

(f) pregătirea unui manual de evaluare și selectare a acțiunilor CDT, conform punctului 3.3;

(g) evaluarea propunerilor de acțiuni de CDT și prioritatea care trebuie acordată acestor propuneri, ținând seama de fondurile disponibile;

(h) numărul, competența și alcătuirea grupurilor tehnice menționate la punctul 2.3;

(i) alte măsuri, la cererea Comisiei.

Fiecare grup consultativ este compus, conform punctelor 2.2.1 și 2.2.2, din membri numiți de Comisie pentru a funcționa în nume propriu pe o perioadă de cinci ani. Calitatea de membru poate fi retrasă. Comisia examinează propunerile de numire pe care le primește astfel: la propunerea statelor membre; la propunerea entităților menționate la punctele 2.2.1 și 2.2.2; ca răspuns la un apel la candidaturi pentru includerea pe o listă de rezervă.

Grupurile trebuie să cuprindă cel puțin un membru pentru fiecare stat membru interesat, iar în cadrul fiecărui grup consultativ trebuie asigurat un echilibru adecvat în ceea ce privește gama de competențe, precum și o cât mai largă reprezentare geografică. Membrii trebuie să desfășoare activități în domeniul respectiv și să cunoască prioritățile industriale.

Reuniunile grupurilor consultative sunt prezidate de Comisie, care asigură și secretariatul. Dacă este cazul, președintele poate solicita membrilor să voteze; fiecare membru are dreptul la un vot. Președintele poate invita experți din afară să ia parte la reuniuni, dacă este cazul.

Dacă este necesar (spre exemplu pentru a oferi consultanță pe probleme care țin de ambele sectoare), cele două grupuri consultative se întrunesc în reuniuni comune.

2.2.1. *Grupul consultativ pentru cărbune*

Alcătuirea Grupului consultativ pentru cărbune este următoarea:

Membri	Total maxim
(a) din federații ale producătorilor de cărbune/federații naționale sau din centre de cercetare similare	8
(b) din organizații reprezentând producătorii de cărbune la nivel european	2
(c) din utilizatori ai cărbunelui sau centre de cercetare din același sector	8
(d) din organizații reprezentând utilizatorii de cărbune la nivel european	2

▼B

Membri	Total maxim
(e) din organizații reprezentând muncitorii	2
(f) din organizații reprezentând furnizorii de echipamente	2
	24

Membrii trebuie să aibă ample cunoștințe de bază și experiență personală într-unul sau mai multe dintre următoarele domenii: extracția și utilizarea cărbunelui, probleme de mediu și sociale, inclusiv aspecte referitoare la siguranță.

2.2.2. *Grupul consultativ pentru oțel*

Alcătuirea Grupului consultativ pentru oțel este următoarea:

Membri	Total maxim
(a) din federații din industriile oțelului/federații naționale sau din centre de cercetare din acest sector	21
(b) din organizații reprezentând producătorii la nivel european	2
(c) din organizații reprezentând muncitorii	2
(d) din organizații reprezentând industriile de prelucrare în aval sau utilizatorii de oțel	5
	30

Membrii trebuie să aibă ample cunoștințe generale și experiență personală într-unul sau mai multe dintre următoarele domenii: materii prime; fabricarea fontei; fabricarea oțelului; turnarea continuă; laminarea la cald și/sau la rece; finisarea oțelului și/sau tratarea suprafețelor; dezvoltarea de tipuri de oțel și/sau produse; aplicații și proprietăți ale oțelului; probleme de mediu și sociale, inclusiv aspecte referitoare la siguranță.

2.3. Grupurile tehnice pentru cărbune și oțel

Rolul Grupurilor tehnice pentru cărbune și oțel constă în asistarea Comisiei la monitorizarea proiectelor de cercetare, a proiectelor pilot și a proiectelor demonstrative. Membrii lor sunt numiți de Comisie și provin din sectoarele legate de industriile cărbunelui și oțelului, din organizații de cercetare sau din industriile utilizatoare, în care aceștia trebuie să aibă responsabilități în materie de strategie de cercetare, gestionare sau producție.

3. PUNEREA ÎN APLICARE A PROGRAMULUI

3.1. Cerere de propuneri

Prezenta decizie lansează cererea de propuneri deschisă și continuă, data de 15 septembrie a fiecărui an fiind data limită de prezentare a propunerilor pentru evaluare, începând cu anul 2002.

Comisia stabilește și anunță în mod public, inclusiv prin Serviciul comunitar de informare privind cercetarea și dezvoltarea (Cordis) și pe situl de Internet corespunzător, un dosar cu informații care oferă autorilor de propuneri și părților interesate informații practice privind programul, modalitățile de participare, metodele de gestionare a propunerilor și a proiectelor, formularele de cerere, normele de prezentare a propunerilor, contractele tip, costurile admisibile, contribuția financiară maximă permisă și modalitățile de plată.

Cererile trebuie adresate Comisiei în conformitate cu normele stabilite în dosarul cu informații, o copie a acestuia putând fi obținută de la Comisie, la cerere.

3.2. Conținutul propunerilor

Propunerile trebuie să se refere la prioritățile științifice/tehnice și socio-economice stabilite în apendicele B și C.

▼B

Fiecare propunere trebuie să conțină o descriere detaliată a proiectului propus și informații complete privind obiectivele, parteneriatele (inclusiv rolul precis al fiecărui partener), structura administrativă, rezultatele estimate, perspectivele privind aplicațiile și o evaluare a beneficiilor estimate pe plan industrial, economic, social și ecologic.

Costurile totale propuse și repartizarea lor trebuie să fie realiste și eficiente, iar proiectul trebuie conceput în așa fel încât să producă un raport pozitiv între costuri/beneficii.

3.3. Evaluarea și selectarea propunerilor și monitorizarea proiectelor

Comisia asigură o evaluare confidențială, corectă și echitabilă a propunerilor. Comisia stabilește și publică un manual pentru evaluarea și selectarea proiectelor de CDT, conform punctului 2.2 litera (f).

Evaluarea și selectarea propunerilor se efectuează sub responsabilitatea Comisiei, după cum urmează:

1. După primirea și înregistrarea propunerilor și verificarea eligibilității, Comisia le evaluează cu ajutorul grupului consultativ corespunzător menționat la punctul 2.2 litera (g) și, dacă este necesar, a experților independenți;

2. Comisia redactează o listă a propunerilor acceptate și le clasifică în funcție de merit;

3. Comisia decide în privința alegerii proiectelor și a alocării fondurilor, cu sprijinul comitetului, în conformitate cu procedura prevăzută la punctul 2.1.1.

Asistată de grupurile tehnice menționate la punctul 2.3, Comisia monitorizează proiectele și activitățile de cercetare.

3.4. Contracte

Proiectele bazate pe propunerile selectate și pe măsurile și acțiunile prevăzute la punctul 1.5 fac obiectul unui contract. Contractele se stabilesc pe baza modelelor de contract tip relevante întocmite de Comisie, ținând cont, dacă este cazul, de natura activităților în cauză.

Contractele determină contribuția financiară alocată în cadrul programului pe baza costurilor admisibile și stabilesc modalitățile de declarare a costurilor, încheierea conturilor și lucrările de audit.

3.5. Contribuție financiară

Programul se bazează pe contracte de CDT cu costuri repartizate. Contribuția financiară totală, inclusiv orice finanțare publică suplimentară, trebuie să fie conformă cu normele aplicabile în materie de ajutoare de stat.

Fără să aducă atingere paragrafului anterior, contribuția financiară totală maximă, exprimată în procent din costurile admisibile definite la punctul 3.6, este de:

(a) pentru proiecte de cercetare	până la 60 %
(b) pentru proiecte pilot și demonstrative	până la 40 %
(c) pentru măsuri aferente, acțiuni de sprijin și pregătitoare	până la 100 %

3.6. Costuri admisibile

Costurile admisibile cuprind doar costurile reale asumate pentru realizarea lucrărilor prevăzute în contract. Contractanții, contractanții asociați și subcontractanții nu pot pretinde alocații bugetare sau comerciale. Costurile admisibile se repartizează în următoarele patru categorii:

3.6.1. *Costuri cu echipamentele*

Costurile de achiziționare sau închiriere a echipamentelor direct legate de realizarea proiectului se impută drept costuri directe. Costurile admisibile de închiriere a echipamentelor nu trebuie să

▼B

depășească valoarea costurilor admisibile pentru achiziționarea acestora.

3.6.2. *Costuri de personal*

Costurile orelor efective de muncă consacrate exclusiv proiectului de către personalul științific, postuniversitar și tehnic și costurile de personal ale muncitorilor manuali angajați direct de către contractant sunt imputabile. Toate costurile de personal suplimentare (de exemplu bursele de studii) necesită aprobarea scrisă prealabilă a Comisiei. Toate orele de muncă imputate se consemnează și se atestă.

3.6.3. *Costuri de funcționare*

Costurile de funcționare legate direct de realizarea proiectului se limitează doar la costurile pentru:

(a) materii prime;

(b) articole mărunte pentru consum curent;

(c) utilizarea consumabilelor;

(d) energie;

(e) întreținerea sau repararea echipamentelor;

(f) transportul echipamentelor sau al produselor;

(g) modificarea și transformarea echipamentelor existente;

(h) servicii informatice;

(i) închirierea echipamentelor;

(j) analize diverse;

(k) examene și teste speciale;

(l) asistență furnizată de terți;

(m) costuri de deplasare și cheltuieli cu diurnele.

3.6.4. *Costuri indirecte*

Toate celelalte cheltuieli („cheltuieli de regie”) care pot apărea în legătură cu proiectul și care nu sunt incluse în mod explicit în categoriile indicate anterior se includ într-o sumă forfetară echivalentă cu 30 % din costurile de personal admisibile, conform punctului 3.6.2.

3.7. Rapoarte tehnice

Pentru proiectele de cercetare, proiectele pilot și proiectele demonstrative descrise la punctul 1.5, contractantul (contractanții) redactează un raport o dată la șase luni. Aceste rapoarte sunt utilizate pentru descrierea progreselor tehnice înregistrate. La încheierea lucrărilor, se furnizează un raport final cuprinzând o evaluare a posibilităților de exploatare și a efectelor. Comisia publică acest raport integral sau sub formă de rezumat, în funcție de importanța strategică a proiectului. Decizia este luată de Comisie, dacă este necesar după consultarea grupului consultativ competent. Dacă este cazul, se solicită și se publică rapoarte finale privind măsurile aferente și acțiunile de sprijin i pregătitoare.

4. REVIZUIRI ANUALE, MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PROGRAMULUI

Comisia efectuează o revizuire anuală a activităților din cadrul programului și a evoluției lucrărilor de CDT. Raportul conținând această revizuire este transmis comitetului.

Programul face obiectul unei monitorizări, care cuprinde o evaluare a avantajelor scontate. La sfârșitul anului 2006 și ulterior, o dată la cinci ani, se publică un raport privind această monitorizare. Rapoartele se transmit Parlamentului European, Consiliului, comitetului și grupurilor consultative.

Se efectuează o evaluare a programului la încheierea proiectelor finanțate în fiecare perioadă de cinci ani, prima perioadă încheindu-se în 2008. Se evaluează avantajele aduse de CDT societății și sectoarelor în cauză. Raportul de evaluare se publică.

▼B

Comisia stabilește caietul de sarcini pentru monitorizare și evaluare; Comisia este asistată de comitet. Monitorizarea și evaluarea sunt efectuate de grupuri de experți cu înaltă calificare, numiți de Comisie.

5. CLAUZĂ TRANZITORIE

Comisia ia măsurile necesare pentru a asigura o tranziție fără sincope de la programele de CDT ale CECO la program. Contractele CECO în curs de derulare la expirarea Tratatului CECO sunt gestionate de Comisie în conformitate cu obligațiile lor contractuale, în vederea armonizării gestionării contractelor CECO și a contractelor din program.

▼B

Apendicele A

Program de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel

Definirea termenilor „cărbune” și „oțel”

1. CĂRBUNE

(a) Huilă;

(b) Brichetă de huilă;

(c) Cocs și semicocs derivat din huilă;

(d) Lignit;

(e) Brichetă de lignit;

(f) Cocs și semicocs derivat din lignit;

▼A1

(g) Șisturi bituminoase.

▼B

Termenul „huilă” include cărbunele de calitate superioară și medie din grupa „A” (cărbuni subbituminoși) definiți în Sistemul internațional de codificare a cărbunilor al Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite. Termenul „lignit” include cărbunii inferiori din grupa „C” (sau ortoligniți) și cărbunii inferiori din grupa „B” (sau metaligniți) din aceeași clasificare. În ceea ce privește lignitul, programul se aplică doar lignitului utilizat pentru producția de energie electrică sau pentru producția combinată de căldură/-energie electrică și care nu este destinat fabricării brichetelor sau semicocsului.

2. FONTĂ ȘI OȚEL

(a) Materii prime pentru producția fontei și a oțelului, precum minereu de fier, fier spongios și fier vechi;

(b) Fontă (inclusiv fontă lichidă) și feroaliaje;

(c) Produse brute și semifinite din fier, oțel obișnuit și oțel special (inclusiv produse pentru reutilizare și relaminare), precum oțel lichid turnat prin turnare continuă sau altfel, și produse semifinite precum blumuri, lingouri, bare, semifabricate și benzi;

(d) Produse finisate la cald din fier, oțel obișnuit sau oțel special (produse placate sau neplacate, exceptând oțelul turnat, oțelul forjat și produsele sinterizate prin metalurgia pulberilor), precum șine de cale ferată, palplanșe, profiluri structurale, bare, tije de sârmă, plăci și plăci universale, benzi și tole, inele și pătrate pentru tuburi;

(e) Produse finale din fier, oțel obișnuit și oțel special (placate sau neplacate), precum benzi și tole laminate la rece și tole magnetice;

(f) Produse din prima etapă a prelucrării oțelului care pot îmbunătăți competitivitatea produselor din fier și oțel menționate anterior, precum produse tubulare, produse etirate și finisate, produse laminate la rece și produse formate la rece.

▼B

Apendicele B

Program de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel

Priorități științifice/tehnice și socio-economice

CDT pentru cărbune

Cercetarea și dezvoltarea tehnică constituie un instrument foarte important de sprijinire a obiectivelor energetice ale Comunității în ceea ce privește furnizarea de cărbune comunitar, precum și prelucrarea și utilizarea acestuia în condiții competitive și ecologice. În plus, internaționalizarea crescândă a pieței cărbunelui și dimensiunea mondială a problemelor cu care se confruntă această piață presupune că Uniunea Europeană trebuie să-și asume un rol principal în căutarea modalităților care să-i permită să înfrunte provocările referitoare la tehnicile moderne, securitatea în mine și protecția mediului la nivel mondial, asigurând transferul de cunoștințe necesare pentru continuarea progresului tehnologic, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă (sănătate și securitate) și a protecției mediului. Domeniile prioritare sunt enunțate la punctele 1-4 de mai jos, fără ca ordinea lor de prezentare să fie ordinea de prioritate între ele.

1. ÎMBUNĂTĂȚIREA COMPETITIVITĂȚII CĂRBUNELUI COMUNITAR

Obiectivul este reducerea costurilor totale ale producției miniere, îmbunătățirea calității produselor și reducerea costurilor utilizării cărbunelui. Proiectele de cercetare cuprind întregul lanț al producției de cărbune:

— tehnici moderne de prospectare a zăcămintelor;

— planificare integrată a minei;

— tehnologii de extracție și de exploatare cu randament ridicat, automatizate la scară largă, corespunzătoare caracteristicilor geologice ale zăcămintelor europene de huilă;

— tehnologii de susținere corespunzătoare;

— sisteme de transport;

— servicii de alimentare cu energie electrică, sisteme de comunicații și informaționale, de transmisie, de monitorizare și comandă a proceselor;

— tehnici de obținere a cărbunelui orientate pe nevoile pieței consumatoare;

— conversia cărbunelui;

— combustia cărbunelui.

De asemenea, proiectele de cercetare vizează realizarea progresului științific și tehnologic de natură să permită o mai bună înțelegere a comportamentului și un mai bun control al zăcămintelor în ceea ce privește presiunea terenului, emisiile de gaze, riscurile de explozie, ventilația și toți ceilalți factori care afectează operațiunile miniere. Proiectele de cercetare care urmăresc aceste obiective trebuie să ofere o plajă de rezultate aplicabile pe termen scurt și mediu unei părți importante din producția comunitară.

Se acordă prioritate proiectelor care promovează cel puțin unul din următoarele aspecte:

(a) integrarea tehnicilor individuale în sisteme și metode și dezvoltarea de metode integrate de extracție;

(b) reducerea substanțială a costurilor de producție;

(c) avantaje în ceea ce privește siguranța în mine și protecția mediului.

2. SĂNĂTATEA ȘI SIGURANȚA ÎN MINE

Dezvoltările necesare menționate anterior trebuie să fie însoțite de eforturi corespunzătoare în domeniul siguranței minelor, precum și în ceea ce privește controlul emisiilor de gaze, ventilația și climatizarea. În plus, condițiile de muncă din subteran necesită îmbunătățiri specifice în ceea ce privește sănătatea și securitatea la locul de muncă.

▼B

3. PROTECȚIA EFICIENTĂ A MEDIULUI ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA UTILIZĂRII CĂRBUNELUI CA SURSĂ DE ENERGIE NEPOLUANTĂ

Proiectele de cercetare care urmăresc acest obiectiv caută să reducă la minimum efectele pe care extracția și utilizarea cărbunelui în Comunitate le au asupra atmosferei, a apei și la suprafață, în cadrul unei strategii integrate de gestionare referitoare la poluare. Ținând seama de faptul că industria comunitară a cărbunelui se află într-un proces constant de restructurare, cercetarea vizează, de asemenea, reducerea la minimum a efectelor ecologice ale minelor subterane preconizate a fi închise.

Se acordă prioritate proiectelor care prevăd:

(a) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, în special metan, din zăcămintele de cărbune;

(b) întoarcerea la mină a deșeurilor miniere, a cenușii volante și a produselor de desulfurare, însoțite, dacă este cazul, de alte tipuri de deșeuri;

(c) refacerea haldelor și utilizarea industrială a reziduurilor rezultate din producția și consumul de cărbune;

(d) protecția pânzelor freatice și purificarea apei de drenaj minier;

(e) reducerea efectelor asupra mediului ale instalațiilor care utilizează în principal cărbune și lignit comunitar;

(f) protecția instalațiilor de suprafață împotriva efectelor surpării pe termen scurt și lung;

(g) reducerea emisiilor rezultate din utilizarea cărbunelui.

4. GESTIONAREA DEPENDENȚEI EXTERNE ÎN MATERIE DE ENERGIE

Proiectele de cercetare care urmăresc acest obiectiv se referă la perspectivele de aprovizionare cu energie electrică pe termen lung și privesc modernizarea – din punct de vedere economic, energetic și ecologic – a zăcămintelor de cărbune care nu pot fi exploatate în mod rentabil prin tehnici convenționale de extracție. Proiectele pot include studii, definirea de strategii, lucrări de cercetare fundamentală și aplicată și testarea unor tehnici inovatoare care oferă perspective de îmbunătățire a resurselor comunitare de cărbune.

Se acordă prioritate proiectelor care integrează tehnici complementare, precum absorbția metanului sau a dioxidului de carbon, extracția metanului din zăcămintele de cărbune și gazificarea subterană a cărbunelui etc.

▼B

Apendicele C

Program de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel

Priorități științifice/tehnice și socio-economice

CDT pentru oțel

Cu scopul general de a crește competitivitatea și de a contribui la dezvoltarea durabilă, accentul activităților de CDT este pus în principal pe dezvoltarea de tehnologii noi sau îmbunătățite pentru a asigura o producție rentabilă, nepoluantă și sigură de produse siderurgice caracterizate prin performanțe superioare, adaptare la utilizare, satisfacerea clienților, durată de utilizare mai mare, recuperare și reciclare ușoare. Domeniile prioritare sunt enunțate la punctul 1-3 de mai jos, fără ca ordinea lor de prezentare să fie ordinea de prioritate între ele.

1. TEHNICI NOI ȘI ÎMBUNĂTĂȚITE DE PRODUCȚIE ȘI DE FINISARE A OȚELULUI

   CDT trebuie să vizeze îmbunătățirea proceselor de producție a oțelului pentru a spori calitatea produselor și productivitatea. Reducerea emisiilor, consumul de energie și efectele asupra mediului, precum și o mai bună utilizare a materiilor prime și conservare a resurselor trebuie să facă parte integrantă din îmbunătățirile avute în vedere. Proiectele de cercetare se referă la următoarele domenii:

   — procese noi sau îmbunătățite de reducere a minereului de fier;

   — procedee și operațiuni de fabricare a fontei;

   — tehnologia furnalului electric;

   — procedee de fabricare a oțelului;

   — tehnici de metalurgie secundară;

   — tehnici de turnare continuă și de turnare în forme apropiate de cele finale, cu sau fără laminare directă;

   — tehnici de laminare, de finisare și de placare;

   — tehnici de laminare la cald și la rece, procedee de decapaj și de finisare;

   — instrumentare, controlul și automatizarea procedeelor;

   — întreținerea și fiabilitatea liniilor de producție.

2. CDT ȘI UTILIZAREA OȚELULUI

   CDT privind utilizarea oțelului este esențială pentru îndeplinirea cerințelor viitoare ale utilizatorilor de oțel și pentru crearea de noi piețe de desfacere. Proiectele de cercetare se referă la următoarele domenii:

   — noi tipuri de oțel pentru aplicații superioare;

   — proprietățile oțelului pe planul caracteristicilor mecanice la temperaturi joase și înalte, precum rezistența și duritatea, oboseala, uzura, fluajul, corodarea și rezistența la rupere;

   — prelungirea duratei de viață, în special prin îmbunătățirea rezistenței oțelului și a construcțiilor metalice la căldură și corodare;

   — compuși cu conținut de oțel și structuri în sandviș;

   — modele de simulare anticipativă privind microstructurile și proprietățile mecanice;

   — siguranță structurală și metode de concepere, în special în ceea ce privește rezistența la incendii și cutremure;

   — tehnologii referitoare la formarea, sudarea și asamblarea oțelului și a altor materiale;

   — standardizarea metodelor de testare și de evaluare.

▼B

3. CONSERVAREA RESURSELOR ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA CONDIȚIILOR DE MUNCĂ

Atât în domeniul producției, cât și în cel al utilizării oțelului, aspectele referitoare la conservarea resurselor, conservarea ecosistemului și siguranță trebuie să facă parte integrantă din activitățile de CDT. Proiectele de cercetare se referă la următoarele domenii:

— tehnici de reciclare a oțelului provenit din diferite surse și clasificarea deșeurilor de oțel;

— tipuri de oțel și modele de asamblare de natură să faciliteze recuperarea ușoară a deșeurilor de oțel și reconversia lor în oțel utilizabil;

— controlul și protecția mediului la locurile de muncă și în împrejurimi;

— refacerea siturilor siderurgice;

— îmbunătățirea condițiilor de muncă și a calității vieții la locurile de muncă;

— metode ergonomice;

— sănătatea și siguranța la locul de muncă;

— reducerea expunerii la emisiile legate de locul de muncă.